31993L0016

7.7.1993 ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV L 165/1

SMERNICA RADY 93/16/EHS
z 5. apríla 1993
na uľahčenie voľného pohybu lekárov a vzájomného uznávania ich diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva a najmä na jej článok 49, článok 57 ods. 1 a 2, prvú a tretiu vetu a článok 66 tejto zmluvy,

so zreteľom na návrh Komisie,

v spolupráci s Európskym parlamentom [1],

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru [2],

keďže smernica Rady 75/362/EHS zo 16. júna 1975 o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách v medicíne, vrátane opatrení na uľahčenie výkonu práva usadiť sa a slobody poskytovať služby [3] a smernica 75/363/EHS zo 16. júna 1975 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa činností lekárov [4], sa často a podstatne menili a dopĺňali; keďže by sa z dôvodov jasnosti a racionálnosti mali uvedené smernice konsolidovať; keďže by okrem toho bolo vhodné spojiť uvedené smernice do jedného textu, ktorý by začlenil smernicu Rady 86/457/EHS z 15. septembra 1986 o špecializačnej lekárskej príprave vo všeobecnej lekárskej praxi [5];

keďže v zmysle zmluvy je od uplynutia prechodného obdobia zakázaná akákoľvek diskriminácia na základe štátnej príslušnosti, pokiaľ ide o usadenie sa alebo poskytovanie služieb; keďže zásady takéhoto konania na základe štátnej príslušnosti obzvlášť platia pre udelenie oprávnenia požadovaného na výkon lekárskej praxe a na registráciu alebo členstvo v odborných organizáciách alebo orgánoch;

keďže sa taktiež javí ako žiaduce, aby sa zaviedli určité ustanovenia na umožnenie účinného výkonu práva zriaďovať a slobodne poskytovať služby v rámci lekárskej činnosti;

keďže sa v zmysle zmluvy od členských štátov vyžaduje, aby nepodporovali skresľovanie podmienok usadenia sa;

keďže článok 57 ods. 1 zmluvy stanovuje, aby sa vydali smernice na vzájomné uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách; keďže cieľom tejto smernice je uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách, podľa ktorých možno začať a vykonávať činnosť na úseku medicíny, ako aj uznanie diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách na úseku špecializačných odborov;

keďže sa so zreteľom na špecializačnú prípravu lekárov odporúča vzájomné uznávanie formálnych kvalifikácií tam, kde tieto

---

([1]) Ú. v. ES C 125, 18.5.1992, s. 170 a Ú. v. ES C 72, 15.3.1993.
([2]) Ú. v. ES C 98, 24.4.1992, s. 6.
([3]) Ú. v. ES L 167, 30.6.1975, s. 1, smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 90/658/EHS (Ú. v. ES L 353, 17.12.1990, s. 73).
([4]) Ú. v. ES L 167, 30.6.1975, s. 14 smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 90/658/EHS (Ú. v. ES L 353, 17.12.1990, s. 73).
([5]) Ú. v. ES L 267, 19.9.1986, s. 26.

kvalifikácie, hoci nie sú podmienkou začatia vykonávania činnosti odborného lekára, oprávňujú danú osobu používať odborný titul;

keďže si zmeny vo vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov vynútili určité nevyhnutné technické zmeny a doplnky, aby sa zohľadnili najmä zmeny názvov diplomov, osvedčení a ďalších dokladov o formálnych kvalifikáciách v týchto profesiách alebo označenia niektorých špecializačných odborov, aby sa zriadili niektoré nové lekárske odbory a zrušili niektoré odbory, k čomu došlo v niektorých členských štátoch;

keďže je vhodné vytvoriť ustanovenia na opatrenia ohľadne získaných práv vzhľadom na vzájomné uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách v medicíne vydaných členským štátom a uznania odbornej prípravy, ktorá sa začala pred vykonaním tejto smernice;

keďže s ohľadom na držbu úradného osvedčenia o odbornej príprave smernica o vzájomnom uznávaní diplomov nepredpokladá rovnocennosť odbornej prípravy, za ktorú sa udeľujú takéto diplomy, používanie špecializačných odborov sa má autorizovať iba v jazyku členského štátu, v ktorom boli vydané, alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza;

keďže s cieľom umožniť aplikáciu tejto smernice príslušným štátnym orgánom môžu členské štáty uložiť, aby navyše formálneho potvrdenia odbornej prípravy osoba, ktorá spĺňa podmienky odbornej prípravy, ktoré požaduje táto smernica, predložila okrem formálnych osvedčení o odbornej príprave tiež osvedčenie od príslušných orgánov štátu, z ktorého prichádza, kde sa konštatuje, že tieto osvedčenia o odbornej príprave zodpovedajú tejto smernici;

keďže táto smernica neovplyvňuje ustanovenia zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení platných v členských štátoch, ktoré zakazujú spoločnostiam alebo firmám prevádzkovať medicínu alebo ju využívať alebo im ukladajú určité podmienky na jej prevádzkovanie;

keďže v prípade poskytovania služieb, požiadavka registrácie alebo členstva v profesijných organizáciách; keďže sa týka fixnej a stálej povahy činnosti vykonávanej v hostiteľskom štáte by bezpochyby bola prekážkou pre osobu, ktorá si želá poskytovať takéto služby majúc na zreteli dočasnú povahu takejto činnosti; keďže by sa takáto požiadavka mala zrušiť; keďže aj v tomto prípade by sa mala zaručiť profesionálna kontrola, ktorá je v kompetencii uvedených profesijných organizácií alebo orgánov; keďže by sa na tento účel mala zaručiť; keďže by sa malo na základe článku 62 zmluvy stanoviť, aby bolo možné vyzvať dotknutú osobu, aby predložila príslušnému orgánu hostiteľského členského štátu podrobnosti vzťahujúce sa na ňou poskytované služby;

keďže vzhľadom na požiadavky, ktoré sa vzťahujú na dobrú povesť a dobré meno, by sa mal urobiť rozdiel medzi splnením požiadaviek pri začatí profesie a pri začatí prevádzky;

keďže vzhľadom na vzájomné uznávanie diplomov, osvedčení a ďalších dokladov o formálnych kvalifikáciách v špecializačných odboroch medicíny a s cieľom zrovnoprávniť postavenie všetkých držiteľov tejto profesie, ktorí sú občanmi členských štátov spoločenstva je potrebná určitá koordinácia požiadaviek na lekársku špecializačnú prípravu; keďže by sa na tento účel mali stanoviť minimálne podmienky ohľadom práva absolvovať špecializačnú prípravu jej minimálne trvanie, spôsob akým sa vykonáva, ako aj miesta, kde sa vykonáva a dozor ktorému bude podliehať; keďže tieto kritériá sa týkajú iba špecializačných odborov, ktoré sú bežné vo všetkých členských štátoch alebo iba v dvoch a viacerých členských štátoch;

keďže koordinácia podmienok na vykonávanie uvedených činností, ako ich predpokladá táto smernica, nevylučuje nijakú následnú koordináciu;

keďže sa dospelo k bodu, keď sa takmer všeobecne uznáva, že existuje potreba odbornej praxe pre všeobecného lekára, aby sa mu umožnilo lepšie plniť jeho funkciu; keďže táto funkcia, ktorá do značnej miery závisí od osobných vedomostí lekára o prostredí svojich pacientov, pozostáva tiež z poradenstva o prevencii chorôb a o všeobecnej ochrane pacientovho zdravia popri poskytovaní primeranej liečebnej starostlivosti;

keďže táto potreba špecializačnej prípravy vo všeobecnej lekárskej praxi sa prejavila najmä ako výsledok vývinu lekárskej vedy, ktorá stále väčšmi prehlbuje medzeru medzi lekárskou vedou a výukou na jednej strane a všeobecnou lekárskou praxou na druhej strane, takže sa významné aspekty všeobecnej lekárskej praxe nedajú naďalej uspokojivo vyučovať v rámci súčasnej základne lekárskej výuky členských štátov;

keďže sa, odhliadnuc od prospešnosti pre pacientov, taktiež uznáva, že zlepšenie odbornej prípravy na funkcie všeobecnej lekárskej praxe by mohlo prispieť k zlepšeniu zdravotnej starostlivosti, najmä vyvinutím selektívnejšieho prístupu k poradám odborníkov, využívaniu laboratórií a iných vysoko špecializovaných zariadení a vybavenia;

keďže zlepšenie odbornej prípravy v oblasti všeobecnej lekárskej praxe zvýši postavenie praktického lekára;

keďže došlo k rozličnému vývinu v jednotlivých členských štátoch a táto situácia sa zdá byť nevratná; keďže je žiaduce, aby sa v nasledujúcich štádiách zabezpečilo, aby sa rozličné trendy postupne zbližovali bez tvrdého nátlaku so zreteľom na primeranú odbornú prípravu každého praktického lekára s cieľom zabezpečiť špecifické požiadavky všeobecnej lekárskej praxe;

keďže na postupné zavádzanie tejto reformy je potrebné v počiatočnom štádiu ustanoviť v každom členskom štáte osobitnú odbornú prípravu v praktickom lekárstve, ktorá by zabezpečila splnenie minimálnych kvalitatívnych a kvantitatívnych požiadaviek a navyše zabezpečila minimálnu základnú odbornú prípravu, ktorú musia všeobecní praktickí lekári absolvovať v súlade

s touto smernicou; keďže nie je podstatné, či sa táto odborná príprava v praktickom lekárstve poskytuje ako súčasť základnej výuky na štátnej úrovni alebo oddelene od nej; keďže v druhom štádiu sa musí urobiť opatrenie na podriadenie činnosti praktického lekára systému sociálneho zabezpečenia na ucelenie odbornej prípravy v odbore praktického lekárstva; keďže by sa mali následne uplatniť ďalšie návrhy na dovŕšenie tejto reformy;

keďže táto smernica neovplyvňuje právo členských štátov organizovať vlastné systémy sociálneho zabezpečenia a stanoviť, ktoré činnosti sa v rámci takýchto systémov majú vykonávať;

keďže koordinácia minimálnych podmienok, ktoré sleduje táto smernica ohľadom vydávania diplomov, osvedčení a iných dokladov formálnej kvalifikácie, ktorými sa potvrdzuje ukončenie špecializačnej odbornej prípravy vo praktickom lekárstve, umožní vzájomné uznávanie týchto diplomov, osvedčení alebo iných dokladov formálnej kvalifikácie zo strany členských štátov;

keďže v súlade s touto smernicou hostiteľský členský štát nie je oprávnený vyžadovať od praktických lekárov, ktorí získali diplomy v inom členskom štáte v súlade s touto smernicou, aby sa podrobili akejkoľvek ďalšej odbornej príprave, aby mohli vykonávať prax v rámci systému sociálneho zabezpečenia ani vtedy, ak sa takáto odborná príprava vyžaduje od držiteľov lekárskych diplomov získaných na ich vlastnom území; keďže tento dôsledok tejto smernice zostane v platnosti, čo sa týka uplatnenia všeobecnej lekárskej praxe v rámci systému sociálneho zabezpečenia až do 1. januára 1995, odkedy táto smernica od všetkých členských štátov vyžaduje, aby vykonávali špecializačnú prípravu v praktickom lekárstve v kontexte svojho systému sociálneho zabezpečenia so zameraním na absolvovanie presne stanovenej odbornej prípravy v odbore všeobecnej lekárskej praxe; keďže praktickí lekári, ktorí začali vykonávať prax pred uvedeným dátumom podľa tejto smernice získali právo na vykonávanie praxe ako praktickí lekári v rámci štátneho systému sociálneho zabezpečenia hosťujúceho štátu, napriek tomu, že neabsolvovali špecifickú odbornú prípravu vo všeobecnom lekárstve;

keďže sa koordinácia predpokladaná touto smernicou týka profesionálnej odbornej prípravy lekárov a keďže, pokiaľ ide o odbornú prípravu, väčšina členských štátov v súčasnosti neodlišuje lekárov zamestnaných od tých, čo zamestnávajú sami seba; keďže sa v závislosti od jednotlivých členských štátov môžu využiť pravidlá týkajúce sa dobrej povesti alebo dobrého mena, služobnej disciplíny alebo používania odborného titulu pre uvedené profesie, tak na zamestnané osoby, ako aj na osoby, ktoré zamestnávajú sami seba; keďže činnosť lekárov vo všetkých členských štátoch predpokladá vlastníctvo diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu o formálnych kvalifikáciách v oblasti medicíny; keďže takúto činnosť vykonávajú osoby zamestnanci, ako aj zamestnávatelia alebo osoby v oboch funkciách v priebehu svojej pracovnej kariéry; keďže cieľom čo najviac povzbudiť podporu voľného pohybu týchto odborníkov v rámci spoločenstva, sa zdá potrebné rozšíriť túto smernicu o zamestnaných lekárov;

keďže táto smernica nesmie ovplyvniť záväzky členských štátov v rámci konečných termínov na transpozíciu uvedených v prílohe III časť B,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

HLAVA I

ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1

Táto smernica sa vzťahuje na lekárov, ktorí prichádzajú z členských štátov a sú v pracovnoprávnom vzťahu alebo samostatne zárobkovo činnými osobami.

HLAVA II

VZÁJOMNÉ UZNÁVANIE DIPLOMOV, OSVEDČENÍ A INÝCH DOKLADOV O FORMÁLNYCH KVALIFIKÁCIÁCH V MEDICÍNE

KAPITOLA I

DIPLOMY, OSVEDČENIA A ĎALŠIE DOKLADY O FORMÁLNYCH KVALIFIKÁCIÁCH V MEDICÍNE

Článok 2

Každý členský štát uzná diplomy, osvedčenia a iné doklady o formálnych kvalifikáciách udelené štátnym príslušníkom členských štátov inými členskými štátmi, ktoré sú vymenované v článku 3 v súlade s článkom 23 tým, že prizná týmto kvalifikáciám, pokiaľ ide o právo začať a vykonávať lekársku činnosť, na svojom území rovnaké účinky ako tým, ktoré sám udeľuje.

Článok 3

Diplomy, osvedčenia a iné doklady o formálnych kvalifikáciách uvedené v článku 2 sú nasledujúce:

a) *v Belgicku:*

„diplôme légal de docteur en médecine, chirurgie et accouchements Wettelijk diploma van doctor in de genees-, heel- en verloskunde“ (zákonný diplom doktora medicíny, chirurga a pôrodníka) udeľujú fakulty lekárskej univerzity, Ústredná skúšobná Komisia alebo Štátna univerzitná vzdelávacia skúšobná Komisia;

b) *v Dánsku:*

„bevis for bestĺet lćgevidenskabelig embedseksamen“ (diplom praktického lekára požadovaný zákonom) udeľuje lekárska fakulta univerzity „dokladation for gennemfŕrt praktisk uddannelse:“, (osvedčenie všeobecnej lekárskej prípravy vydaný príslušnými orgánmi zdravotnej služby);

c) *v Nemecku:*

1. „Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung“ (vysvedčenie o štátnej skúške v medicíne) udeľujú príslušné orgány, „Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent“ (osvedčenie o absolvovaní odbornej prípravy asistenta v medicíne) v tom rozsahu, ako nemecké právne predpisy vyžadujú obdobie na absolvovanie lekárskej prípravy;

2. „Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung“ (osvedčenie o štátnej skúške v medicíne) udelený príslušnými orgánmi po 30. júni 1988 a osvedčenie potvrdzujúce atestáciu v medicíne počas odbornej prípravy;(„Arzt im Praktikum“)

d) *v Grécku:*

„Πτυχίο Ιατρικής“ (titul v medicíne) udeľuje:

— fakulta medicíny na univerzite alebo

— fakulta výskumu zdravia odbor medicína na univerzite;

e) *v Španielsku:*

„Título de Licenciado en Medicina y Cirugia“ (univerzitný titul v medicíne a chirurgii) udeľuje ministerstvo vzdelávania a vedy alebo rektor univerzity;

f) *vo Francúzsku:*

1. „diplôme d'Etat de docteur en médecine“ (štátny diplom doktora medicíny) udeľujú lekárske fakulty univerzity, spojená fakulta medicíny a farmácie univerzity, alebo udeľujú univerzity;

2. „diplôme d'université de docteur en médicine“ (univerzitný diplom doktora medicíny) diplom potvrdzuje absolvovanie rovnakej odbornej prípravy, ako je stanovená pre štátny diplom doktora medicíny;

g) *v Írsku:*

primárna kvalifikácia získaná v Írsku po úspešnom zložení kvalifikačnej skúšky pred kvalifikovanou skúšobnou komisiou a osvedčenie o praxi vydané takouto komisiou, ktorý oprávňuje k registrácii ako plne zaregistrovaný praktický lekár,

h) *v Taliansku:*

„diploma di laurea in medicina e chirurgia“ (diplom o absolvovaní odboru medicíny a chirurgie) udeľuje univerzita, spolu s „diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia“ (diplom udeľujúci právo prevádzkovať medicínu a chirurgiu) udeľuje štátna skúšobná Komisia;

i) *v Luxembursku:*

„diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements“ (štátny diplom doktora medicíny, chirurgie a pôrodníctva) udeľuje štátna skúšobná Komisia, a podpisuje minister vzdelávania a „certificat de stage“ (osvedčenie o praktickej príprave) podpisuje minister verejného zdravia;

j) *v Holandsku:*

„universitair getuigschrift van arts“ (univerzitné osvedčenie lekára);

k) *v Portugalsku:*

„Carta de curso de licenciatura em medicina“ (diplom potvrdzujúci ukončenie štúdia medicíny), udeľuje univerzita a „Diploma comprovativo da conclusao do internato geral“ (diplom potvrdzujúci ukončenie všeobecnej zdravotnej prípravy), udeľujú príslušné orgány ministerstva zdravotníctva;

l) *v Spojenom kráľovstve:*

primárna kvalifikácia udelená v Spojenom kráľovstve po zložení kvalifikačnej skúšky pred príslušnou skúšobnou komisiou a osvedčenie o odbornej praxi vydané orgánom, ktorý vydáva oprávnenia na registráciu praktických lekárov.

KAPITOLA II

DIPLOMY, OSVEDČENIA A ĎALŠIE DOKLADY O FORMÁLNYCH KVALIFIKÁCIÁCH V ŠPECIALIZOVANEJ MEDICÍNE SPOLOČNÉ PRE VŠETKY ČLENSKÉ ŠTÁTY

Článok 4

Každý členský štát musí uznať diplomy, osvedčenia a ďalšie doklady o formálnych kvalifikáciách v špecializovanej medicíne, ktorých zoznam je uvedený v článku 5, udelené štátnym príslušníkom členských štátov iným členským štátom, v súlade s článkami 24, 25,

26 a 29 tak, že prizná takýmto kvalifikáciám na svojom území rovnaké účinky ako dokladom, ktoré sám udeľuje.

Článok 5

1. Diplomy, osvedčenia a iné doklady o formálnych kvalifikáciách uvedené v článku 4 sú tie, ktoré boli udelené príslušnými orgánmi alebo organizáciami vymenovanými v odseku 2 a zodpovedajú pre potreby špecializovanej odbornej prípravy kvalifikáciám uznaným v rozličných členských štátoch ktoré sú vymenované v odseku 3.

2. Diplomy, osvedčenia a iné doklady o formálnych kvalifikáciách udelené príslušnými orgánmi alebo organizáciami uvedené v odseku 1, sú nasledujúce:

v Belgicku:

„titre d'agrégation en qualité de médecin spécialiste/ erkenningstitel van geneersheer specialist" (potvrdenie o získaní titulu lekára so špecializáciou v odbore) vydané ministrom zdravotníctva;

v Dánsku:

„bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallćge" (osvedčenie týkajúce sa titulu lekára so špecializáciou v odbore) vydaný príslušnými orgánmi zdravotníctve;

v Nemecku:

„Fachärztliche Anerkennung" (uznané osvedčenie odborného pracovníka v zdravotníctve, vydané „Landesärztekammer" (komora praktických lekárov príslušného štátu);

v Grécku:

„Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας" (osvedčenie lekára so špecializáciou v odbore) udelené „Νομαρχίες" (prefektúrou);

v Španielsku:

„Título de Especialista" (odborná kvalifikácia lekára so špecializáciou v odbore) udelený ministerstvom vzdelávania a vedy;

vo Francúzsku:

— „certificat d'études spéciales de médecine" (osvedčenie špecializačnej prípravy v medicíne) udelený lekárskymi fakultami univerzity, spojenou fakultou medicíny a farmácie univerzity alebo univerzitami,

— osvedčenia lekára so špecializáciou v odbore, vydávané komisiou radou Lekárskej komory,

— „certificat d'études spéciales de médecine" (osvedčenia špecializačnej prípravy v medicíne) vydané fakultou medicíny univerzity, spojenou fakultou medicíny a farmácie univerzity alebo rovnocenné osvedčenia udelené vyhláškou ministra vzdelávania,

— „diplôme d'études spécialisées de médecine délivré par les universités" (diplom špecializačnej prípravy v medicíne udelený univerzitou);

v Írsku:

osvedčenie lekára so špecializáciou v odbore vydaný príslušným orgánom menovaným na tento účel ministrom zdravotníctva;

v Taliansku:

„diploma di medico specialista, rilasciati dal rettore di una universita" (diplom lekára so špecializáciou v odbore, udelený rektorom univerzity);

v Luxembursku:

„certificat de médecin spécialiste" (osvedčenie lekára so špecializáciou v odbore) vydaný ministrom zdravotníctva na základe odporúčania lekárskeho kolégia;

v Holandsku:

— „Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Specialistenregister" (osvedčenie uznania a registrácie v registri lekárov so špecializáciou v odbore, vydané „Specialisten-Registratiecommissie (SRC)" (Komisiou pre registráciu lekárov so špecializáciou v odbore (CRS)),

— „Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Register von Sociaal-Geneeskundigen" (osvedčenie o uznaní a registrácii vydané „Sociaal-Geneeskundigen Registratie-Commissie (SGRC)" (Komisiou pre registráciu lekárov sociálnej medicíny);

v Portugalsku:

„Grau de Assistente" (stupeň asistenta), udelený príslušnými orgánmi ministerstva zdravotníctva alebo „Título de Especialista" (lekár so špecializáciou v odbore) udelený profesijnými združeniami odborníkov v medicíne;

v Spojenom kráľovstve:

osvedčenie o ukončení špecializačnej prípravy vydané príslušným orgánom povereným pre tento účel.

3. Označenia používané v súčasnosti v členských štátoch, ktoré zodpovedajú príslušnej špecializačnej príprave v medicíne sú nasledujúce:

— *anestéziológia*:

Belgicko:	anesthésiologie/anesthesiolgie
Dánsko:	anćsteasiolgi
Nemecko:	Anästhesiologie
Grécko:	αναιστησιολογία
Španielsko:	anestesiología y reanimacion
Francúzsko:	anesthésiologie-réanimation chirurgicale
Írsko:	anaesthetics
Taliansko:	anestesia e rianimazione
Luxembursko:	anesthésie-réanimation
Holandsko:	anesthesiologie
Portugalsko:	anestesiologia
Spojené kráľovstvo:	anaesthetics,

— *všeobecná chirurgia:*

Belgicko:	chirurgie/heelkunde
Dánsko:	kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Nemecko:	Chirurgie

Grécko:	χειρουργική
Španielsko:	cirugía general y del aparato digestivo
Francúzsko:	chirurgie générale
Írsko:	general surgery
Taliansko:	chirurgia generale
Luxembursko:	chirurgie générale
Holandsko:	heelkunde
Portugalsko:	cirurgia geral
Spojené kráľovstvo:	general surgery,

— *neurochirurgia:*

Belgicko:	neurochirurgie/neurochirurgie
Dánsko:	neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme
Nemecko:	Neurochirurgie
Grécko:	νευροχειρουργική
Španielsko:	neurocirugia
Francúzsko:	neurochirurgie
Írsko:	neurological surgery
Taliansko:	neurochirurgia
Luxembursko:	neurochirurgie
Holandsko:	neurochirurgie
Portugalsko:	neurocirurgia
Spojené kráľovstvo:	neurological surgery,

— *gynekológia a pôrodníctvo:*

Belgicko:	gynécologie-obstétrique/ gynecologie-verloskunde
Dánsko:	gynćkologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fŕdselshjćelp
Nemecko:	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Grécko:	μαιευτική-γυναικολογία
Španielsko:	obstetricia y ginecología
Francúzsko:	gynécologie-obstétrique
Írsko:	obstetrics and gynaecology
Taliansko:	ostetricia e ginecologia
Luxembursko:	gynécologie-obstétrique
Holandsko:	verloskunde en gynćcologie
Portugalsko:	ginecologia e obstetricia
Spojené kráľovstvo:	obstetrics and gynaecology,

— *všeobecné (vnútorné) lekárstvo:*

Belgicko:	médecine interne/inwendige geneeskunde
Dánsko:	intern medicin eller medicinske sygdomme
Nemecko:	Innere Medizin
Grécko:	παθολογία
Španielsko:	medicina interna
Francúzsko:	médecine interne
Írsko:	general (internal) medicine
Taliansko:	medicina interna
Luxembursko:	maladies internes
Holandsko:	inwendige geneeskunde
Portugalsko:	medicina interna
Spojené kráľovstvo:	general medicine,

— *oftalmológia:*

Belgicko:	ophtalmologie/oftalmologie
Dánsko:	oftalmologi eller ooejensygdomme
Nemecko:	Augenheilkunde
Grécko:	οφθαλμολογία
Španielsko:	oftalmología
Francúzsko:	ophtalmologie
Írsko:	ophtalmology
Taliansko:	oculistica
Luxembursko:	ophtalmologie
Holandsko:	oogheelkunde
Portugalsko:	oftalmologia
Spojené kráľovstvo:	opthalmology,

— *otorinolaryngológia:*

Belgicko:	oto-rhino-laryngologie/ otorhinolaryngologie
Dánsko:	oto-rhino-laryngologi eller ře-nćse-halssygdomme
Nemecko:	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde
Grécko:	ωτορινολαρυγγολογία
Španielsko:	otorrinolaringología
Francúzsko:	oto-rhino-laryngologie
Írsko:	otolaryngology
Taliansko:	otorinolaringoiatria
Luxembursko:	oto-rhino-laryngologie
Holandsko:	keel-, neus- en oorheelkunde
Portugalsko:	otorrinolaringologia
Spojené kráľovstvo:	otolaryngology,

— *pediatria:*

Belgicko:	pédiatrie/kindergeneeskunde
Dánsko:	pćdiatri eller bŕćrnesygdomme
Nemecko:	Kinderheilkunde
Grécko:	παιδιατρική
Španielsko:	pediatría sus areas específicas
Francúzsko:	pédiatrie
Írsko:	paediatrics
Taliansko:	pediatria
Luxembursko:	pédiatrie
Holandsko:	kindergeneeskunde
Portugalsko:	pediatria
Spojené kráľovstvo:	paediatrics,

— *pneumológia:*

Belgicko:	pneumologie/pneumologie
Dánsko:	medicinske lungesydomme
Nemecko:	Lungen- und Bronchialheilkunde
Grécko:	πνευμονολογία-φυματιολογία
Španielsko:	neumologia
Francúzsko:	pneumologie
Írsko:	respiratory medicine
Taliansko:	tisiologia e malattie dell'apparato respiratorio
Luxembursko:	pneumo-phtisiologie
Holandsko:	longziekten en tuberculose
Portugalsko:	pneumologia
Spojené kráľovstvo:	respiratory medicine,

— *urológia:*

Belgicko:	urologie/urologie
Dánsko:	urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Nemecko:	Urologie
Grécko:	ουρολογία
Španielsko:	urología
Francúzsko:	chirurgie urologique
Írsko:	urology
Taliansko:	urologia
Luxembursko:	urologie
Holandsko:	urologie
Portugalsko:	urologia
Spojené kráľovstvo:	urology,

— *ortopédia:*

Belgicko:	orthopédie/orthopedie
Dánsko:	ortopćdisk kirurgi
Nemecko:	Orthopädie
Grécko:	orthopediki
Španielsko:	traumatología y cirugía ortopédica
Francúzsko:	chirurgie orthopédique et traumatologie
Írsko:	orthopaedic surgery
Taliansko:	ortopedia e traumatologia
Luxembursko:	orthopédie
Holandsko:	orthopedie
Portugalsko:	ortopedia
Spojené kráľovstvo:	orthopaedic surgery,

— *patologická anatómia:*

Belgicko:	anatomie pathologique/pathologische anatomie
Dánsko:	patologisk anatomi og histologi eller vaevsundersoegelse
Nemecko:	Pathologie
Grécko:	παθολογική ανατομική
Španielsko:	anatomía patologica
Francúzsko:	anatomie et cytologie pathologique
Írsko:	morbid anatomy and histopathology
Taliansko:	anatomia patologica
Luxembursko:	anatomie pathologique
Holandsko:	pathologische anatomie
Portugalsko:	anatomia patologica
Spojené kráľovstvo:	morbid anatomy and histopathology,

— *neurológia:*

Belgicko:	neurologie/neurologie
Dánsko:	neuromedicin eller medicinske nervesygdomme
Nemecko:	Neurologie
Grécko:	νευρολογία
Španielsko:	neurologia
Francúzsko:	neurologie
Írsko:	neurology
Taliansko:	neurologia
Luxembursko:	neurologie
Holandsko:	neurologie
Portugalsko:	neurologia
Spojené kráľovstvo:	neurology,

— *psychiatria:*

Belgicko:	psychiatrie/psychiatrie
Dánsko:	psykiatri
Nemecko:	Psychiatrie
Grécko:	ψυχιατρική
Španielsko:	psiquiatría
Francúzsko:	psychiatrie
Írsko:	psychiatry
Taliansko:	psichiatria
Luxembursko:	psychiatrie
Holandsko:	psychiatrie
Portugalsko:	psiquiatria
Spojené kráľovstvo:	psychiatry.

KAPITOLA III

DIPLOMY, OSVEDČENIA A ĎALŠIE DOKLADY O FORMÁLNYCH KVALIFIKÁCIÁCH V ŠPECIALIZAČNÝCH ODBOROCH MEDICÍNY ZAVEDENÉ V DVOCH ALEBO VIACERÝCH ČLENSKÝCH ŠTÁTOCH

Článok 6

Každý členský štát v ustanoveniach o tejto problematike v podobe zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení musí uznávať diplomy, osvedčenia a ďalšie doklady formálnej kvalifikáciev špecializačných odboroch medicíny udelené štátnym

príslušníkom členských štátov inými členskými štátmi v súlade s článkami 24, 25, 27 a 29 a uvedenými v článku 7 rovnako ako tie, ktoré udeľuje sám.

Článok 7

1. Diplomy, osvedčenia a ďalšie doklady o formálnych kvalifikáciách uvedené v článku 6 sú také, ktoré sú udeľované príslušnými orgánmi alebo organizáciami a sú uvedené v zozname v článku 5 ods. 2 a zodpovedajú na účely príslušnej špecializovanej prípravy lekárov špecializáciám v odbore, ktoré sú uvedené v odseku 2 tohto článku, so zreteľom na také členské štáty, ktoré takúto špecializovanú prípravu poskytujú.

2. V členských štátoch v súčasnosti používané označenia, ktoré zodpovedajú špecializačnej príprave lekárov v týchto členských štátoch, sú nasledujúce:

— *klinická biológia:*

Belgicko:	biologie clinique/klinische biologie
Španielsko:	analisis clínicos
Francúzsko:	biologie médicale
Taliansko:	patologia diagnostica di laboratorio
Portugalsko:	patologia clínica,

— *biologická hematológia:*

Dánsko:	klinisk blodtypeserologi
Francúzsko:	hématologie
Luxembursko:	hématologie biologique
Portugalsko:	hematologia clínica,

— *mikrobiológia-bakteriológia:*

Dánsko:	klinisk mikrobiologi
Nemecko:	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie
Grécko:	μικροβιολογία
Španielsko:	microbiología y parasitología
Írsko:	microbiology
Taliansko:	microbiologia
Luxembursko:	microbiologie
Holandsko:	medische microbiologie
Spojené kráľovstvo:	medical microbiology,

— *biochémia:*

Dánsko:	klinisk kemi
Španielsko:	bioquímica clínica
Írsko:	chemical pathology
Luxembursko:	chimie biologique
Holandsko:	klinische chemie
Spojené kráľovstvo:	chemical pathology,

— *imunológia:*

Španielsko:	inmunología
Írsko:	clinical immunology
Spojené kráľovstvo:	immunology

— *plastická chirurgia:*

Belgicko:	chirurgie plastique/plastische heelkunde
Dánsko:	plastikkirurgi
Grécko:	πλαστική χειρουργική
Španielsko:	cirurgía plastica y reparadora
Francúzsko:	chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique
Írsko:	plastic surgery
Taliansko:	chirurgia plastica
Luxembursko:	chirurgie plastique
Holandsko:	plastische chirurgie
Portugalsko:	cirurgia plastica e reconstrutiva
Spojené kráľovstvo:	plastic surgery,

— *hrudníková chirurgia:*

Belgicko:	chirurgie thoracique/heelkunde op de thorax
Dánsko:	thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Grécko:	χειρουργική τώρακος
Španielsko:	cirurgía toracica
Francúzsko:	chirurgie thoracique et cardio-vasculaire
Írsko:	thoracic surgery
Taliansko:	chirurgia toracica
Luxembursko:	chirurgie thoracique
Holandsko:	cardio-pulmonale chirurgie
Portugalsko:	cirurgia cardio-toracica
Spojené kráľovstvo:	thoracic surgery,

— *detská chirurgia:*

Grécko:	χειρουργική παίδων
Španielsko:	cirurgía pediatrica
Francúzsko:	chirurgie infantile
Írsko:	paediatric surgery
Taliansko:	chirurgia pediatrica
Luxembursko:	chirurgie pédiatrique
Portugalsko:	cirurgia pediatrica
Spojené kráľovstvo:	paediatric surgery,

— *cievna chirurgia:*

Belgicko:	chirurgie des vaisseaux/bloedvatenheelkunde
Španielsko:	angiología y cirugía vascular
Francúzsko:	chirurgie vasculaire
Taliansko:	chirurgia vascolare
Luxembursko:	chirurgie cardio-vasculaire
Portugalsko:	cirurgia vascular,

— *kardiológia:*

Belgicko:	cardiologie/cardiologie
Dánsko:	cardiologi eller hjerte-og-kredsloebssygdomme

Grécko:	καρδιολογία
Španielsko:	cardiología
Francúzsko:	pathologie cardio-vasculaire
Írsko:	cardiology
Taliansko:	cardiologia
Luxembursko:	cardiologie et angiologie
Nederland:	cardiologie
Portugalsko:	cardiologia
Spojené kráľovstvo:	cardio-vascular disease,

— *gastroenterológia:*

Belgicko:	gastro-entérologie/ gastro-enterologie
Dánsko:	medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme
Grécko:	γαστρεντερολογία
Španielsko:	aparato digestivo
Francúzsko:	gastro-entérologie et hépatologie
Írsko:	gastro-enterology
Taliansko:	malattie dell'apparato digerente, della nutrizione e del ricambio
Luxembursko:	gastro-entérologie
Holandsko:	gastro-enterologie
Portugalsko:	gastrenterologia
Spojené kráľovstvo:	gastro-enterology,

— *reumatológia:*

Belgicko:	rhumatologie/reumatologie
Dánsko:	reumatologi
Grécko:	ρευματολογία
Španielsko:	reumatología
Francúzsko:	rhumatologie
Írsko:	rheumatology
Taliansko:	reumatologia
Luxembursko:	rhumatologie
Holandsko:	reumatologie
Portugalsko:	reumatologia
Spojené kráľovstvo:	rheumatology,

— *hematológia:*

Grécko:	αιματολογία
Španielsko:	hematología hemoterapia
Írsko:	haematology
Taliansko:	ematologia
Luxembursko:	hématologie
Portugalsko:	imuno-hemoterapia
Spojené kráľovstvo:	haematology,

— *endokrinológia:*

Grécko:	ενδοκρινολογία
Španielsko:	endocrinología y nutrición
Francúzsko:	endocrinologie - maladies
Írsko:	endocrinology and diabetes mellitus
Taliansko:	ematologia
Luxembursko:	hématologie
Portugalsko:	endocrinologia-nutrição
Spojené kráľovstvo:	endocrinology and diabetes mellitus,

— *fyzioteria:*

Belgicko:	médecine physique/fysische geneeskunde
Dánsko:	fysiurgi og rehabilitering
Grécko:	φυσική Ιατρική και ποκατάσταση
Španielsko:	rehabilitacion
Francúzsko:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Taliansko:	fisioterapia
Holandsko:	revalidatie
Luxembursko:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Portugalsko:	fisiatria,

— *stomatológia:*

Španielsko:	estomatología
Francúzsko:	stomatologie
Taliansko:	odontostomatologia
Luxembursko:	stomatologie
Portugalsko:	estomatologia,

— *neuropsychiatria:*

Belgicko:	neuropsychiatrie/neuropsychiatrie
Nemecko:	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)
Grécko:	νευρολογία — ψυχιατρική
Francúzsko:	neuropsychiatrie
Taliansko:	neuropsichiatria
Luxembursko:	neuropsychiatrie
Holandsko:	zenuw — en zielsziekten,

— *dermatovenerológia:*

Belgicko:	dermato-vénéréologie/ dermato-venereologie
Dánsko:	dermato-venerologie eller hud- og kořnssygdomme
Nemecko:	Dermatologie und Venerologie
Grécko:	δερματολογία — αφροδισιολογία
Španielsko:	dermatología médico-quirurgica y venereología
Francúzsko:	dermatologie et vénéréologie
Taliansko:	dermatologia e venerologia

Luxembursko:	dermato-vénéréologie
Holandsko:	dermatologie en venerologie
Portugalsko:	dermatovenereologia,

— *dermatológia:*

Írsko:	dermatology
Spojené kráľovstvo:	dermatology,

— *venerológia:*

Írsko:	venereology
Spojené kráľovstvo:	venereology,

— *rádiológia:*

Nemecko:	Radiologie
Grécko:	ακτινολογία — παδιολογία
Španielsko:	electrorradiología
Francúzsko:	électro-radiologie
Taliansko:	radiologia
Luxembursko:	électroradiologie
Holandsko:	radiologie
Portugalsko:	radiologia,

— *diagnostická rádiológia:*

Belgicko:	radiodiagnostic/roentgendiagnose
Dánsko:	diagnostisk radiologi eller — roentgenundersoegelse
Nemecko:	Radiologische Diagnostik
Grécko:	ακτινοδιαγνωστική
Španielsko:	radiodiagnostico
Francúzsko:	radiodiagnostic et imagerie médicale
Írsko:	diagnostic radiology
Luxembursko:	radiodiagnostic
Holandsko:	radiodiagnostiek
Portugalsko:	radiodiagnostico
Spojené kráľovstvo:	diagnostic radiology,

— *radiačná onkológia:*

Belgicko:	radio- et radiumthérapie/radio- en radiumtherapie
Dánsko:	terapeutisk radiologi eller stralebehandling
Nemecko:	Strahlentherapie
Grécko:	ακτινοθεραπευτική
Španielsko:	oncología radioterapica
Francúzsko:	oncologie, option radiothérapie
Írsko:	radiotherapy
Luxembursko:	radiothérapie
Holandsko:	radiotherapie
Portugalsko:	radioterapia
Spojené kráľovstvo:	radiotherapy,

— *tropická medicína:*

Dánsko:	tropemedicin
Írsko:	tropical medicine
Taliansko:	medicina tropicale
Portugalsko:	medicina tropical
Spojené kráľovstvo:	tropical medicine,

— *detská psychiatria:*

Dánsko:	børnepsykiatri
Nemecko:	Kinder- und Jugendpsychiatrie
Grécko:	παιδοψυχιατρική
Francúzsko:	pédo-psychiatrie
Írsko:	child and adolescent psychiatry
Taliansko:	neuropsichiatria infantile
Luxembursko:	psychiatrie infantile
Portugalsko:	pedopsiquiatria
Spojené kráľovstvo:	child and adolescent psychiatry,

— *geriatria:*

Španielsko:	geriatría
Írsko	geriatrics
Holandsko:	klinische geriatrie
Spojené kráľovstvo:	geriatrics,

— *nefrológia:*

Dánsko:	nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Grécko:	νεφρολογία
Španielsko:	nefrología
Francúzsko:	néphrologie
Írsko:	nephrology
Taliansko:	nefrologia
Luxembursko:	néphrologie
Portugalsko:	nefrologia
Spojené kráľovstvo:	renal disease,

— *infekčné choroby:*

Írsko:	communicable diseases
Taliansko:	malattie infettive
Spojené kráľovstvo:	communicable diseases,

— *sociálne lekárstvo:*

Francúzsko:	santé publique et médecine sociale
Írsko:	community medicine
Spojené kráľovstvo:	community medicine,

— *farmakológia:*

Nemecko:	Pharmakologie
Španielsko:	farmacología clínica

Írsko:	clinical pharmacology and therapeutics
Spojené kráľovstvo:	clinical pharmacology and therapeutics,

— *pracovné lekárstvo:*

Dánsko:	samfundsmedicin / arbejdsmedicin
Nemecko:	Arbeitsmedizin
Grécko:	ιατρική της εργασίας
Francúzsko:	médecine du travail
Taliansko:	medicina del lavoro
Írsko:	occupational medicine
Holandsko:	arbeids- en bedrijfsgeneeskunde
Portugalsko:	medicina do trabalho
Spojené kráľovstvo:	occupational medicine,

— *alergológia:*

Grécko:	αλλεργιολογία
Španielsko:	alergologia
Taliansko:	allergologia ed immunoligia clinica
Holandsko:	allergologie
Portugalsko:	imunoalergologia,

— *gastroenterologická chirurgia:*

Belgicko:	chirurgie abdominale/heelkunde op het abdomen
Dánsko:	kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
Španielsko:	cirugía del aparato digestivo
Francúzsko:	chirurgie viscérale
Taliansko:	chirurgia dell'apparato digerente,

— *nukleárna medicína:*

Belgicko:	médecine nucléaire/nucleaire geneeskunde
Nemecko:	Nuklearmedizin
Grécko:	πυρηνική ιατρική
Španielsko:	medicina nuclear
Francúzsko:	médecine nucléaire
Taliansko:	medicina nucleare
Holandsko:	nucleaire geneeskunde
Portugalsko:	medicina nuclear
Spojené kráľovstvo:	nuclear medicine,

— *maxilofaciálna chirurgia (základná lekárska príprava):*

Španielsko:	cirugía oral y maxilofacial
Francúzsko:	chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Taliansko:	chirurgia maxillo-facciale,

— *dentoalveolárna a maxilofaciálna chirurgia (základná lekárska a dentálna príprava):*

Belgicko:	stomatologie/chirurgie orale et maxillo-faciale; stomatologie/orale en maxillo-faciale chirurgie
Nemecko:	Zahn-, Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Írsko:	oral and maxillo-facial surgery
Spojené kráľovstvo:	oral and maxillo-facial surgery.

Článok 8

1. Štátni príslušníci členských štátov, ktorí sa uchádzajú o získanie jedného z diplomov, osvedčení alebo iných dokladov o formálnych kvalifikáciách lekárov so špecializáciou v lekárskom odbore, ktorých odbornosti nie sú uvedené v článkoch 4 a 6 alebo ktoré sú uvedené v článku 6, no neboli udelené v pôvodnom členskom štáte, alebo členskom štáte z ktorého cudzí príslušník prichádza, môže hostiteľský členský štát vyzvať, aby splnili podmienky špecializačnej prípravy stanovené ohľadne špecializácie v odbore podľa jeho vlastných zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení.

2. Hostiteľský členský štát musí však úplne alebo čiastočne zohľadniť trvanie špecializačnej prípravy, ktorej sa podrobili štátni príslušníci uvedení v odseku 1 čo dokladujú udeleným diplomom, osvedčením alebo ďalším dokladom o príprave zo strany oprávnených orgánov členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, za predpokladu, že takéto trvanie prípravy je v súlade s obdobím požadovanými v hostiteľskej členskom štáte pre danú špecializačnú prípravu.

3. Oprávnené orgány alebo organizácie hostiteľského členského štátu po preverení obsahu a dĺžky trvania špecializačnej prípravy danej osoby na základe predložených diplomov, osvedčení alebo ďalších dokladov, musia danú osobu informovať o dĺžke trvania ďalšej špecializačnej prípravy a oblastí na, ktoré má byť zameraná.

KAPITOLA IV

NADOBUDNUTÉ PRÁVA

Článok 9

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 3 v prípade príslušníkov členských štátov, ktorých diplomy, osvedčenia alebo ďalšie doklady formálnej kvalifikácie v medicíne nesplňujú všetky minimálne požiadavky na špecializačnú prípravu stanovené v článku 23, musí každý členský štát uznať ako dostatočný dôkaz diplomy, osvedčenia alebo ďalšie doklady formálnej kvalifikácie v medicíne udelené v uvedených členských štátoch, ak tieto potvrdzujú špecializačnú prípravu, ktorá sa začala pred:

— 1. januárom 1986 pre Španielsko a Portugalsko,

— 1. januárom 1981 pre Grécko,

— 20. decembrom 1976 pre ostatné členské štáty,

ak sú sprevádzané osvedčením, v ktorom sa konštatuje, že títo štátni príslušníci boli účinne a podľa zákona zahrnutí do zmienenej činnosti najmenej po dobu troch za sebou nasledujúcich rokov počas päťročného obdobia pred vydaním uvedeného osvedčenia.

2. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 4, v prípade štátnych príslušníkov členských štátov, ktorých diplomy, osvedčenia alebo ďalšie doklady formálnej kvalifikácii v špecializovanej medicíne nesplňujú požiadavky v zmysle článkov 24 až 27, musí každý členský štát uznať ako dostatočný dôkaz diplomy, osvedčenia a ďalšie doklady formálnej kvalifikácie v špecializačných odboroch medicíny udelené uvedenými členskými štátmi, ak potvrdzujú účasť na špecializačnej príprave, ktorá sa začala pred:

— 1. januárom 1986 pre Španielsko a Portugalsko,

— 1. januárom 1981 pre Grécko,

— 20. decembrom 1976 pre ostatné členské štáty.

Hostiteľský členský štát môže požadovať, aby diplomy, osvedčenia a ďalšie doklady formálnej kvalifikácie v špecializačných odboroch medicíny boli doplnené osvedčením vydaným príslušnými orgánmi alebo organizáciami členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého prichádzajú kde sa konštatuje, že držitelia boli v špecializačnej odbornej príprave v medicíne činní po dobu, ktorá je rovnocenná dvojnásobku rozdielu medzi dĺžkou trvania špecializačnej prípravy členského štátu pôvodu alebo členského štátu z ktorého prichádzajú a minimálnymi požiadavkami na dĺžku trvania špecializačnej odbornej prípravy stanovenej v hlave III, kde tieto obdobia nie sú zhodné s minimálnym obdobím stanoveným v článkoch 26 a 27.

Ak však pred dátumom uvedeným v prvom pododseku hostiteľský členský štát požaduje minimálne obdobie špecializačnej prípravy kratšie ako sa uvádza v článkoch 26 a 27, možno rozdiel uvedený v druhom pododseku stanoviť iba so zreteľom na minimálne obdobie prípravy stanovené v danom štáte.

3. V prípade štátnych príslušníkov členských štátov, ktorých diplomy, osvedčenia a ďalšie doklady formálnej kvalifikácie v medicíne potvrdzujú špecializačnú prípravu, ktorú získali na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky, ktoré nespĺňajú požiadavky minimálnej dĺžky trvania stanovenej v článku 23, členské štáty okrem Nemecka uznajú tieto diplomy, osvedčenia a ďalšie doklady o formálnych kvalifikáciách ako dostatočný dôkaz pokiaľ:

— osvedčujú špecializačnú prípravu, ktorá sa začala pred zjednotením Nemecka,

— oprávňujú vlastníka vykonávať činnosť lekára na celom území Nemecka za tých istých podmienok ako kvalifikácie udelené príslušnými nemeckými orgánmi uvedenými v bodoch 1 a 2 článku 3 písm. c),

— sú doložené osvedčením vydaným príslušnými nemeckými orgánmi, v ktorom sa konštatuje, že títo štátni príslušníci boli účinne a podľa zákona zaradení do predmetnej činnosti v Nemecku najmenej po dobu troch za sebou nasledujúcich rokov v priebehu päť rokov pred vydaním tohto osvedčenia.

4. V prípade štátnych príslušníkov členského štátu, ktorého diplomy, osvedčenia a ďalšie doklady formálnej kvalifikácie v špecializovanej medicíne dosvedčujú, že špecializačnú prípravu získali na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky, čo nesplňuje minimálne požiadavky prípravy stanovené v článkoch 24 až 27, členské štáty okrem Nemecka uznajú tieto diplomy, osvedčenia a ďalšie doklady o formálnych kvalifikáciách ako dostatočný dôkaz o získanej špecializačnej príprave, ak:

— sú atestom o špecializačnej odbornej príprave začatej pred 3. aprílom 1992 a

— dovoľujú vykonávanie príslušnej činnosti lekára v so špecializáciou v odbore na celom území Nemecka za tých istých podmienok ako v prípade kvalifikácií udelených príslušnými nemeckými orgánmi a uvedených v článkoch 5 a 7.

Môžu však vyžadovať, aby tieto diplomy, osvedčenia a ďalšie doklady o formálnych kvalifikáciách doložili osvedčením vydaným príslušnými nemeckými orgánmi alebo organizáciami konštatujúcimi, že držiteľ bol ako lekár so špecializáciou v odbore zaradený do predmetnej činnosti po dobu rovnajúcu sa dvojnásobku rozdielu medzi dĺžkou obdobia špecializačnej prípravy získanej na území Nemecka a minimálnou dĺžkou trvania prípravy stanovenou v hlave III pokiaľ nesplňujú minimálne požiadavky ohľadne dĺžky trvania prípravy stanovenej článkami 26 a 27.

5. V prípade štátnych príslušníkov členských štátov, ktorých diplomy, osvedčenia a ďalšie doklady o formálnych špecializáciách v medicíne alebo v špecializačných odboroch medicíny, nie sú prispôsobené kvalifikáciám alebo označeniam stanovených v článkoch 3, 5 alebo 7, musí každý členský štát uznať ako dostatočný dôkaz diplomy, osvedčenia alebo ďalšie doklady o formálnych kvalifikáciách udelené týmito členskými štátmi, ak sú doložené osvedčením vydaným príslušnými orgánmi alebo organizáciami. Osvedčenie musí konštatovať, že tieto diplomy, osvedčenia alebo ďalšie doklady formálnej kvalifikácie v medicíne alebo v špecializačných odboroch medicíny boli udelené po ukončení špecializačnej prípravy v súlade ustanoveniami hlavy III, ktoré sa primerane vzťahujú na články 2, 4 a 6 a sú zo strany členského štátu, ktorý ich udelil, považované za kvalifikáciu alebo označenie primerane uvedené v článku 3, 5 alebo 7.

6. Tie členské štáty, ktoré zrušili zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami uložené ustanovenia ohľadne udeľovania diplomov, osvedčení a ďalších dokladov formálnych kvalifikácií v neuropsychiatrii, radiológii, hrudnej chirurgii, cievnej chirurgii, gastroenterologickej chirurgii, biologickej hematológii, fyzioterapii alebo tropickej medicíne a urobili opatrenia ohľadne získania práv ich vlastnými štátnymi príslušníkmi, musia uznať práva štátnych príslušníkov členských štátov požívať výhody vyplývajúce z tých istých opatrení za predpokladu, že ich diplomy, osvedčenia a ďalšie doklady formálnej kvalifikácie v neuropsychiatrii, rádiológii, hrudnej chirurgii, cievnej chirurgii, gastroenterologickej chirurgii, biologickej hematológii, fyzioterapii alebo tropickej medicíne spĺňajú príslušné podmienky stanovené, alebo v odseku 2 tohto článku alebo článkov 24, 25 a 27 a pokiaľ uvedené diplomy, osvedčenia a iné doklady o formálnych kvalifikáciách boli udelené pred dátumom, kedy hostiteľský členský

štát zastavil udeľovanie takýchto diplomov, osvedčení a ďalších dokladov formálnej kvalifikácie v danom špecializačnom odbore.

7. Dátumy, kedy príslušné členské štáty zrušili ustanovenia podľa zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúce sa diplomov, osvedčení a ďalších dokladov o formálnych kvalifikáciách uvedených v odseku 6, sú vymenované v prílohe II.

KAPITOLA V

POUŽÍVANIE AKADEMICKÝCH TITULOV

Článok 10

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 19 hostiteľské členské štáty zabezpečia, aby štátni príslušníci členských štátov, ktorí spĺňajú podmienky stanovené v článkoch 2, 4, 6 a 9, mali právo používať zákonný akademický titul, alebo, pokiaľ je to vhodné jeho skratku platnú v členskom štáte pôvodu alebo členskom štáte, z ktorého prichádzajú v jazyku tohto štátu. Hostiteľské členské štáty môžu požadovať, aby po tomto titule nasledoval názov a miesto zariadenia alebo skúšobnej komisie, ktorá ho udelila.

2. Ak si akademický titul používaný v členskom štáte pôvodu alebo v členskom štáte, z ktorého cudzinec prichádza, možno pomýliť v hostiteľskom členskom štáte s titulom, ktorý v tomto štáte vyžaduje ďalšiu špecializačnú prípravu, ktorú osoba, ktorá titul používa, neabsolvovala, môže hostiteľský členský štát od takejto osoby požadovať, aby používala titul z členského štátu pôvodu alebo z členského štátu, odkiaľ prichádza, vo vhodnej forme, ktorú stanoví hostiteľský členský štát.

KAPITOLA VI

USTANOVENIA NA UMOŽNENIE ÚČINNÉHO UPLATŇOVANIA PRÁVA USADIŤ SA A SLOBODY POSKYTOVAŤ SLUŽBY V RÁMCI LEKÁRSKEJ ČINNOSTI

A. **Osobitné ustanovenia o práve usadiť sa**

Článok 11

1. Hostiteľský členský štát, ktorý pre prvé začatie výkonu akejkoľvek lekárskej činnosti od vlastných štátnych príslušníkov vyžaduje doklad o bezúhonnosti alebo dobrej povesti, uzná v prípade štátnych príslušníkov ostatných členských štátov ako postačujúci doklad osvedčenie vydané príslušným orgánom členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník pochádza, ktoré potvrdzuje, že požiadavky členského štátu pre začatie výkonu týkajúce sa bezúhonnosti dotknutej činnosti boli splnené.

2. Ak členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, nevyžaduje pre prvé začatie výkonu dotknutej činnosti doklad o bezúhonnosti alebo dobrej povesti, môže hostiteľský členský štát vyžadovať od štátnych príslušníkov členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, výpis z registra trestov, alebo ak to nie je možné, rovnocenný doklad vydaný príslušným orgánom členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza.

3. Ak sú hostiteľskému členskému štátu známe závažné a určité skutočnosti, ktoré sa pred usadením dotknutej osoby v tomto štáte stali mimo jeho územia a môžu mať vplyv na dotknutú činnosť, môže informovať členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza.

4. Členské štáty zabezpečia dôvernosť poskytnutých údajov.

Článok 12

1. Ak v hostiteľskom členskom štáte platné zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia stanovujú požiadavky na bezúhonnosť alebo dobrú povesť vrátane disciplinárneho konania v prípade závažného profesijného pochybenia alebo odsúdenia za páchanie trestnej činnosti vo vzťahu k výkonu akejkoľvek lekárskej činnosti, členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, predloží hostiteľskému členskému štátu všetky potrebné informácie týkajúce sa opatrení alebo disciplinárneho konania profesijnej alebo správnej povahy prijatých voči k dotknutej osobe alebo uložených trestných sankcií, ktoré sa týkajú výkonu jej povolania v členskom štáte pôvodu alebo v členskom štáte, z ktorého prišla.

2. Ak sú hostiteľskému členskému štátu známe závažné a určité skutočnosti, ktoré sa pred usadením dotknutej osoby v tomto štáte stali mimo jeho územia a môžu mať vplyv na dotknutú činnosť na jeho území, môže informovať členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza.

Členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, overí správnosť údajov, ak tieto môžu mať vplyv na dotknutú činnosť v tomto štáte. Orgány tohto štátu rozhodnú o povahe a rozsahu potrebného prešetrenia a informujú hostiteľský členský štát o dôsledkoch, ktoré vyvodia z informácií poskytnutých podľa odseku 1.

3. Členské štáty zabezpečia dôvernosť poskytnutých informácií.

Článok 13

Ak hostiteľský členský štát pre začatie a výkon akejkoľvek lekárskej činnosti vyžaduje od vlastných štátnych príslušníkov doklad o telesnom a duševnom zdraví, uzná ako postačujúci doklad vyžadovaný v členskom štáte pôvodu alebo v členskom štáte, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza akúkoľvek lekársku činnosť

Ak členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, taký doklad pre začatie alebo výkon dotknutej činnosti nevyžaduje, hostiteľský členský štát uzná v prípade štátnych príslušníkov iných členských štátov osvedčenie vydané príslušným orgánom takého štátu, ktoré zodpovedá osvedčeniam vydávaným v hostiteľskom členskom štáte.

Článok 14

Doklady vydané v súlade s ustanoveniami článkov 11, 12 a 13 sa nesmú predkladať neskôr ako do troch mesiacov po ich vydaní.

Článok 15

1. Konanie o oprávnení osoby, ktorá hodlá začať lekársku činnosť, v zmysle článkov 11, 12 a 13, sa musí skončiť čo najskôr, najneskôr do troch mesiacov po predložení všetkých dokladov týkajúcich sa tejto osoby, bez toho, aby bol dotknutý odklad z dôvodov odvolania sa pri ukončení tohto postupu.

2. V prípadoch uvedených v článkoch 11 ods. 3 a 12 ods. 2 žiadosť o znovu preskúmanie záležitosti preruší obdobie stanovené v odseku 1.

Členský štát, ktorý bol požiadaný o poradu sa vyjadrí do troch mesiacov.

Po doručení odpovede alebo na konci lehoty hostiteľský členský štát dokončí postup uvedený v odseku 1.

Článok 16

Ak hostiteľský členský štát pre začatie a výkon lekárskej činnosti vyžaduje od vlastných štátnych príslušníkov zloženie prísahy alebo čestné vyhlásenie a ak táto forma prísahy alebo čestného vyhlásenia nemôže byť použitá v prípade štátnych príslušníkov ostatných členských štátov, zabezpečí, aby bola dotknutým osobám umožnená iná vhodná a rovnocenná forma prísahy alebo čestného vyhlásenia.

B. **Osobitné ustanovenia o slobode poskytovať služby**

Článok 17

1. Ak členský štát požaduje od svojich vlastných štátnych príslušníkov, ktorí hodlajú začať alebo vykonávať lekársku činnosť, povolenie alebo členstvo alebo registráciu v profesijnej organizácii alebo inštitúcii, členský štát v prípade poskytovania služieb urobí výnimku a oslobodí príslušníkov členských štátov od tejto povinnosti.

Dotknutá osoba bude mať pri poskytovaní služieb rovnaké práva a povinnosti ako príslušníci hostiteľského členského štátu; obzvlášť bude dodržiavať pravidlá správania sa odbornej a administratívnej povahy, ktoré sú platné v danom členskom štáte.

Na tento účel a ako doplnok k vyhláseniu stanovenému v odseku 2 ohľadne poskytovaných služieb, môžu členské štáty, nakoľko to dovoľuje plnenie ustanovení týkajúcich sa profesionálneho správania na ich území, požadovať alebo automatickú dočasnú registráciu, alebo formálne členstvo v profesijnej organizácii alebo spoločnosti, alebo ako alternatívu registráciu za predpokladu, že takáto registrácia alebo členstvo neoddiali, nijako neskomplikuje a finančne nezaťaží poskytovanie služieb.

Ak hostiteľský členský štát prijme opatrenie v zmysle druhého pododseku, alebo ak si je vedomý skutočností, ktoré sú v protiklade s týmito ustanoveniami, musí bezodkladne informovať členský štát, v ktorom je dotknutá osoba usadená.

2. Hostiteľský členský štát môže požadovať od dotknutej osoby predbežné vyhlásenie príslušným orgánom ohľadne poskytovania služieb, pokiaľ hodlá využiť dočasný pobyt na jeho území.

V naliehavých prípadoch možno toto vyhlásenie urobiť ihneď, ako to bude možné po začatí poskytovania služieb.

3. V zmysle odsekov 1 a 2 môže hostiteľský členský štát požadovať od dotknutej osoby dodať jeden alebo viac dokladov obsahujúcich nasledujúce doklady:

— vyhlásenie uvedené v odseku 2,

— osvedčenie, v ktorom sa konštatuje, že dotknutá osoba v súlade s právnymi predpismi vykonáva predmetné činnosti, v členskom štáte, kde má sídlo,

— osvedčenie o tom, že dotknutá osoba je držiteľom jedného alebo viacerých diplomov, osvedčení alebo ďalších dokladov o formálnych kvalifikáciách potrebných na poskytovanie predmetných služieb a uvedených v tejto smernici.

4. Doklad alebo doklady uvedené v odseku 3 nemožno predkladať neskoršie ako 12 mesiacov po ich vydaní.

5. Ak členský štát dočasne alebo trvalo zbaví úplne alebo čiastočnepráva vlastného štátneho príslušníka alebo príslušníka iného členského štátu so sídlom na jeho území vykonávať niektorú z lekárskych činností, musí primerane zabezpečiť dočasné alebo trvalé odňatie osvedčenia uvedené v druhej zarážke odseku 3.

Článok 18

Ak sa vyžaduje registrácia u orgánu verejnej poisťovne v hostiteľskom členskom štáte na účely vyporiadanie platieb poisťovne za služby poskytované poisteným osobám v rámci systému poistenia, oslobodí tento členský štát príslušníkov členského štátu so sídlom v inom členskom štáte od tejto požiadavky v prípadoch poskytovania služieb vyžadujúcich cestovanie dotknutej osoby.

Odhliadnuc od toho, dotknuté osoby vopred dodajú informáciu týkajúcu sa vykonaných služieb takémuto orgánu v náhlych prípadoch tak urobia následne.

C. **Spoločné ustanovenia o práve usadiť sa a slobode poskytovať služby**

Článok 19

Ak sa používanie odborného titulu vzťahujúceho sa na niektorú činnosť lekára v hostiteľskom štáte spravuje určitými pravidlami, štátni príslušníci iných členských štátov, ktorí spĺňajú podmienky stanovené článkami 2 a 9 ods. 1, 3 a 5 používajú profesijný titul hostiteľského členského štátu, ktorý zodpovedá príslušným kvalifikačným podmienkam alebo skratku titulu.

Prvý odsek sa tiež týka používania odborných titulov lekárov so špecializáciou v odbore, ktorí tieto podmienky spĺňajú v zmysle ustanovení článkov 4, 6 a 9 ods. 2, 4, 5 a 6.

Článok 20

1. Členské štáty vykonajú potrebné opatrenia, aby sa umožnilo dotknutým osobám získať informácie o právnych predpisoch o zdravotnom a sociálnom poistení a ak treba, o profesijnej etike hostiteľského členského štátu.

Na tento účel môžu členské štáty zriadiť informačné centrá, od ktorých takéto osoby môžu dostať potrebné informácie. V prípade zriadenia sídla môže hostiteľský členský štát požadovať od týchto osôb, aby sa spojili s takýmito centrami.

2. Členské štáty môžu zriaďovať centrá uvedené v odseku 1 v rámci činnosti príslušných orgánov a organizácií, ktoré tým musia poveriť.

3. Členské štáty zistia, ak je to primerané, že dotknutá osoba, ktorej sa to týka, vo vlastnom záujme a v záujme svojich pacientov získala jazykové znalosti potrebné k výkonu profesie v hostiteľskom štáte.

Článok 21

Členské štáty, ktoré od svojich vlastných štátnych príslušníkov požadujú, aby absolvovali špecializačnú prípravu, aby dovŕšili kvalifikačné predpoklady pre činnosť lekára v rámci systému sociálneho zabezpečenia, môžu ukladať také isté požiadavky príslušníkom iných členských štátov počas piatich rokov počnúc od 20. júna 1975. Špecializačná príprava nesmie trvať dlhšie ako šesť mesiacov.

Článok 22

V prípade odôvodnených pochybností môže hostiteľský členský štát požiadať príslušné orgány iného členského štátu o potvrdenie pravosti diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách vydaných v tomto štáte ako sa to uvádza v kapitolách I až IV HLAVY II a taktiež potvrdenie skutočnosti, že dotknutá osoba absolvovala špecializačnú prípravu stanovenú v hlave III.

HLAVA III

KOORDINÁCIA USTANOVENÍ ZÁKONOV, INÝCH PRÁVNYCH PREDPISOV A SPRÁVNYCH OPATRENÍ TÝKAJÚCICH SA LEKÁRSKYCH ČINNOSTÍ

Článok 23

1. Členské štáty budú požadovať od osôb, ktoré hodlajú začať alebo vykonávať lekárske povolanie, aby boli držiteľmi diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu o formálnych kvalifikáciách v medicíne tak, ako sa uvádza v článku 3, čo zaručuje, že v priebehu celej špecializačnej prípravy uvedená osoba nadobudla:

a) primerané vedomosti o náukách, na ktorých spočíva medicína a dobré ovládanie vedeckých metód vrátane princípov merania biologických funkcií, hodnotenia vedecky zistených faktov a analýzy údajov;

b) dostatočné vedomosti o štruktúre, funkciách a správaní sa zdravých a chorých osôb, ako aj o vzťahoch medzi zdravím a fyzickým a sociálnym prostredím človeka;

c) primerané vedomosti z klinických disciplín a praktík, ktoré poskytujú ucelenú predstavu o mentálnych a fyzických chorobách, o medicíne z hľadiska prevencie, diagnostiky, terapie ako aj humánnej reprodukcie,

d) primeranú klinickú skúsenosť v nemocniciach pod kvalifikovaným vedením.

2. Úplná príprava takéhoto druhu musí pozostávať z najmenej šesťročnej odbornej prípravy alebo 5 500 hodín teoretickej a praktickej výuky poskytnutej na univerzite alebo pod vedením univerzity.

3. Aby kandidát mohol byť prijatý na takúto prípravu, musí mať diplom alebo osvedčenie, ktoré ho oprávňuje na prijatie na univerzity členského štátu na príslušné štúdium.

4. V prípade osôb, ktoré začali prípravu pred 1. januárom 1972, môže výcvik uvedený v odseku 2 obsahovať 6-mesačný praktický celodenný výcvik na univerzitnej úrovni pod vedením príslušných orgánov.

5. Čokoľvek, čo je uvedené v tejto smernici, nebráni členským štátom, aby v súlade s platnými pravidlami na ich vlastnom území uznávali diplomy, osvedčenia alebo ďalšie doklady o formálnych kvalifikáciách potrebné na začatie alebo vykonávanie lekárskej činnosti, ktoré neboli získané v členskom štáte.

Článok 24

1. Členské štáty zabezpečia, aby príprava vedúca k získaniu diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu formálnej kvalifikácie v špecializovaných odboroch medicíny, vyhovoval aspoň týmto požiadavkám:

a) musí potvrdzovať úspešné ukončenie šesťročného štúdia v zmysle odbornej prípravy uvedenej v článku 23; príprava vedúca k udeleniu diplomu, osvedčenia alebo ďalšiemu dokladu o špecializácii odbore v dentoalveolárna a maxilofaciálna chirurgia (základná lekárska a dentálna príprava) taktiež predpokladá úspešné ukončenie praktickej prípravy v stomatologickej praxi uvedené v článku 1 smernice Rady 78/687/EHS z 25. júla 1978 o koordinácie zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa činností zubných lekárov ([1]);

b) musí obsahovať teoretickú a praktickú prípravu;

c) musí ísť o denné štúdium pod vedením príslušných orgánov alebo organizácií v zmysle bodu 1 prílohy I;

d) musí byť v univerzitnom centre, vo fakultnej nemocnici a pokiaľ je to vhodné, v zdravotníckom zariadení schválenom s týmto cieľom príslušnými orgánmi alebo organizáciami;

e) musí zahrňovať osobnú účasť na špecializačnej lekárskej príprave, na činnostiach a na zodpovednosti príslušných zariadení.

2. Členské štáty môžu podmieniť udelenie diplomu, osvedčenia alebo ďalšieho dokladu formálnej kvalifikácie v špecializovaných odboroch medicíny na držbu jedného z diplomov, osvedčení alebo ďalších dokladov formálnej kvalifikácie v medicíne uvedených v článku 23. Vydanie diplomu, osvedčenia alebo ďalšieho dokladu o formálnej špecializácii v dentoalveolárnej a maxilofaciálnej chirurgii (základná lekárska a dentálna príprava) je taktiež podmienené vlastníctvom jedného z diplomov, osvedčení alebo iných dokladov o formálnych kvalifikáciách v zubárskej praxi, ako sa to uvádza v článku 1 smernice 78/687/EHS.

Článok 25

1. Bez toho, aby boli dotknuté princípy denného štúdia, ako sa to uvádza v článku 24 ods. 1 písm. c) a pokiaľ Rada prijme rozhodnutia v súlade s odsekom 3, môžu členské štáty povoliť prípravu lekárov so špecializáciou formou diaľkového štúdia za podmienok schválených príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, ak by sa z dobre odôvodnených príčin nedalo uskutočniť denné štúdium.

2. Diaľkové štúdium možno poskytovať v súlade s bodom 2 priloženej prílohy I a na úrovni rovnocennej so štandardným denným štúdiom. Tento štandard štúdia neslobodno porušiť ani v dôsledku jeho občasnej povahy ani v dôsledku súkromnej platenej odbornej praxe.

Celkové trvanie špecializačnej odbornej prípravy sa nesmie skrátiť v prípadoch, ak neprebieha na celodennej báze.

3. Rada rozhodne najneskôr do 25. januára 1989, či sa ustanovenia odsekov 1 a 2 majú ponechať alebo zmeniť a doplniť v zmysle opätovného preskúmania situácie a na návrh Komisie, s patričným zreteľom na fakt, že možnosť diaľkového štúdia by mala naďalej existovať za určitých okolností, ktoré sa majú jedna po druhej preskúmať.

Diaľkové štúdium, ktoré sa začalo pred 12. januárom 1983, možno dokončiť v súlade s ustanoveniami, ktoré boli účinné pred uvedeným dátumom.

Článok 26

Členské štáty musia zabezpečiť, aby minimálne trvanie nižšie uvedených špecializačných odborov nebolo kratšie ako:

([1]) Ú. v. ES L 233, 24.8.1978, s. 10.

Prvá skupina (päť rokov):

— všeobecná chirurgia

— neurochirurgia

— vnútorné lekárstvo

— urológia

— ortopédia;

Druhá skupina (štyri roky):

— gynekológia a pôrodníctvo

— pediatria

— pneumológia a ftizeológia

— patologická anatómia

— neurológia

— psychiatria;

Tretia skupina (tri roky):

— anesteziológia a reanimácia

— oftalmológia

— otorinolaryngológia.

Článok 27

Členské štáty, ktoré prijali zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia v tejto oblasti, zabezpečia, aby špecializovaná odborná príprava ďalej uvedených špecializačných odborných príprav netrvala kratšie ako:

Prvá skupina (päť rokov)

— plastická chirurgia

— hrudníková chirurgia

— cievna chirurgia

— neuropsychiatria

— detská chirurgia

— gastroenterologická chirurgia

— maxilofaciálna chirurgia (základná lekárska príprava)

Druhá skupina (štyri roky)

— kardiológia

— reumatológia

— klinická biológia

— rádiológia

— diagnostická radiológia

— rádioterapia

— tropická medicína

— farmakológia

— detská psychiatria

— pracovné lekárstvo

— biochémia

— imunológia

— dermatológia

— venerológia

— geriatria

— nefrológia

— infekčné choroby

— sociálne lekárstvo

— biologická hematológia

— nukleárna medicína

— dentoalveolárna a maxilofaciálna chirurgia (základná lekárska a dentálna príprava)

Tretia skupina (tri roky)

— všeobecná hematológia

— endokrinológia

— fyziatria

— stomatológia

— dermatovenerológia

— alergológia.

Článok 28

Ako prechodné opatrenie, ktorým nie sú dotknuté ustanovenia článku 24 ods. 1 písm. c) a článku 25, členské štáty, ktorých zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia stanovili dialkové štúdium lekárov so špecializáciou v odbore do 20. júna 1975, môžu uplatňovať tieto ustanovenia pre kandidátov, ktorí začali so špecializačnou prípravou pred 31. decembrom 1983.

Každý hostiteľský členský štát je oprávnený požadovať od osôb uvedených v prvom odseku, aby predložili okrem svojho diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu formálnej kvalifikácie, osvedčenie, ktoré potvrdzuje, že najmenej po dobu troch za sebou nasledujúcich rokov v období piatich rokov predchádzajúcich vydaniu potvrdenia boli v zmysle zákona prakticky činní ako lekári so špecializáciou v príslušnom odbore.

Článok 29

Ako prechodné opatrenie a nehľadiac na článok 24 (2):

a) čo sa týka Luxemburska a iba pokiaľ ide o diplomy vydané Luxemburskom, v zmysle luxemburského zákona z roku 1939 ohľadne udeľovania akademických a univerzitných titulov, vydanie osvedčenia o špecializácii sa vždy musí podmieniť vlastníctvom diplomu doktora medicíny, chirurgie a pôrodníctva udeleného Štátnou skúšobnou komisiou v Luxembursku;

b) čo sa týka Dánska a iba pokiaľ ide o dánske diplomy praktických lekárov požadované zákonom a udeľované lekárskou fakultou niektorej dánskej univerzity v súlade s Vyhláškou Ministerstva vnútra zo 14. mája 1970, sa podmieňuje vydanie osvedčenia o špecializácii jednoducho vlastníctvom niektorého z vyššie uvedených diplomov.

Diplomy uvedené pod písm. a) a b) možno udeliť kandidátom, ktorí začali štúdium pred 20. decembrom 1976.

HLAVA IV

ŠPECIFICKÁ VÝUKA VO VŠEOBECNEJ LEKÁRSKEJ PRAXI

Článok 30

Každý členský štát, ktorý poskytuje úplnú prípravu uvedenú v článku 23 na svojom území, musí zriadiť osobitnú prípravu vo všeobecnej lekárskej praxi, ktorá vyhovuje požiadavkám prinajmenej takým prísnym, aké sa uvádzajú v článkoch 31 a 32 takým spôsobom, aby sa prvé diplomy, osvedčenia alebo iné doklady o formálnych kvalifikáciách udelených po absolvovaní kurzov vydali najneskôr 1. januára 1990.

Článok 31

1. Špecializačná príprava vo všeobecnej lekárskej praxi uvedená v článku 30 musí spĺňať aspoň nasledujúce minimálne požiadavky:

a) prijatie musí byť podmienené úspešným ukončením najmenej šesťročného štúdia v rámci odbornej prípravy uvedenej v článku 23;

b) musí to byť denné štúdium trvajúce najmenej dva roky a musí sa uskutočňovať pod dozorom príslušných autorít alebo osôb;

c) musí byť orientované viac prakticky ako teoreticky; praktická príprava sa na jednej strane musí uskutočňovať najmenej šesť mesiacov v schválenej nemocnici alebo klinike s náležitým vybavením a službami a na druhej strane najmenej po dobu šesť mesiacov na všeobecnej lekárskej praxi alebo v schválenom poverenom stredisku, v ktorom lekári poskytujú primárnu zdravotnú starostlivosť; musí prebiehať v styku s ďalším zdravotníckymi zariadeniami alebo štruktúrami, ktoré sa zaoberajú všeobecnou lekárskou praxou; bez toho, aby boli dotknuté vyššie uvedené minimálne časové intervaly, však možno poskytnúť praktickú prípravu po dobu maximálne šesť mesiacov v iných schválených zdravotníckych zariadeniach alebo štruktúrach, ktoré vykonávajú všeobecnú lekársku prax.

d) musí požadovať osobnú účasť školeného kandidáta na odborých činnostiach a povinnostiach osôb, s ktorými pracuje.

2. Členské štáty sú oprávnené odložiť aplikáciu ustanovení odseku 1 písm. c) ohľadne minimálnych období výuky najneskôr do 1. januára 1995.

3. Členské štáty musia podmieniť udelenie diplomov, osvedčení a iných dokladov formálnych kvalifikácií na základe špecializačnej prípravy vo všeobecnej lekárskej praxi tým, že kandidát je držiteľom niektorého z diplomov, osvedčení alebo iných dokladov o formálnych kvalifikáciách uvedených v článku 3.

Článok 32

Ak dňom 22. septembra 1986 uskutočňoval členský štát prípravu vo všeobecnej lekárskej praxi takým spôsobom, že lekár si ju osvojoval v jeho vlastnej ordinácii pod vedením autorizovaného školiteľa, môže si tento členský štát zachovať tento typ prípravy na experimentálnej báze za podmienky, že:

— je to v súlade s článkom 31 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 3,

— trvanie výuky je dvakrát dlhšie ako rozdiel medzi dĺžkou trvania stanovenou intervalom v článku 31 ods. 1 písm. b) a dĺžkou trvania stanovenou súčtom intervalov uvedených v jeho tretej zarážke,

— obsahuje obdobie prípravy v schválenej nemocnici alebo klinike s náležitým vybavením a službami a časový úsek prípravy v schválenej všeobecnej lekárskej praxi alebo v schválenom centre, v ktorom sa poskytuje primárna zdravotná starostlivosť; od 1. januára 1995 bude každý z týchto časových úsekov trvať najmenej šesť mesiacov.

Článok 33

Na základe získaných skúseností a so zreteľom na vývoj vzdelávania vo všeobecnom lekárstve Komisia predloží Rade do 1. januára 1996 správu o vykonaní článkov 31 a 32 ako aj vhodné návrhy s cieľom dosiahnuť ďalšie zosúladenie na úseku vzdelávania všeobecných lekárov.

Rada tieto návrhy prerokuje v súlade s postupmi stanovenými zmluvou, a to pred 1. januárom 1997.

Článok 34

1. Bez toho, aby bola dotknutá zásady denného štúdia stanovené v článku 31 ods. 1 písm. b), môže členský štát povoliť špecifické diaľkové štúdium, ako doplnok celodennej prípravy, ak sa splnia nasledujúce podmienky:

— celkové trvanie prípravy sa nemôže skrátiť s odôvodnením, že sa jedná o diaľkové štúdium,

— týždenné trvanie diaľkového štúdia nesmie byť kratšie ako 60 % denného týždenného štúdia,

— diaľkové štúdium musí obsahovať určitý počet celodenných výcvikových období, tak pokiaľ ide o výcvik v schválenej nemocnici alebo na klinike ako aj o výcvik poskytovaný

v poverenej lekárskej praxi alebo na schválenom stredisku, kde lekári poskytujú primárnu zdravotnú starostlivosť. Tieto celodenné obdobia prípravy musia byť v dostatočnom počte a dostatočnom trvaní, aby zabezpečili náležitú príprava pre účinné vykonávanie všeobecnej lekárskej praxe.

2. Necelodenná príprava musí mať kvalitatívnu úroveň rovnocennú s celodennou. Musí viesť k získaniu diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu o formálnych kvalifikáciách, ako sa to uvádza v článku 30.

Článok 35

1. Bez ohľadu na akékoľvek nadobudnuté práva, ktoré uznávajú môžu členské štáty vydávať diplomy, osvedčenia alebo iné doklady o formálnych kvalifikáciách uvedené v článku 30 praktickému lekárovi, ktorý neukončil prípravu uvedenú v článkoch 31 a 32, no je držiteľom diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu o formálnych kvalifikáciách vydaného príslušnými orgánmi členského štátu a potvrdzujúceho ukončenie ďalšej odbornej prípravy; členské štáty však môžu vydať taký diplom, osvedčenie alebo iný doklad o formálnych kvalifikáciách iba, ak tento potvrdzuje úroveň zručností rovnocennú takej, ktorá sa dosiahne ukončením prípravy, ako sa uvádza v článkoch 31 a 32.

2. Prijatím pravidiel v súlade s odsekom 1 členské štáty špecifikujú rozsah, v ktorom sa dosiaľ kandidátom ukončená dodatočná príprava a jeho odborná prax môžu zohľadniť namiesto prípravy uvedenej v článkoch 31 a 32.

Členské štáty môžu vydávať diplom, osvedčenie a iný doklad o formálnych kvalifikáciách uvedený v článku 30 iba vtedy, ak kandidát získal najmenej šesť mesiacov skúseností vo všeobecnej lekárskej praxi alebo v centre, v ktorom sa poskytuje primárna lekárska zdravotná starostlivosť, ako sa uvádza v článku 31 ods. 1 písm. c).

Článok 36

1. Od 1. januára 1995 a v závislosti od nadobudnutých práv, ktoré boli uznané, každý členský štát podmieni výkon všeobecnej lekárskej praxe v rámci svojho národného systému sociálneho zabezpečenia vlastníctvom diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu o formálnych kvalifikáciách, ako sa to uvádza v článku 30.

Členské štáty však môžu spod týchto povinností oslobodiť osoby, ktoré prechádzajú špecifickým výcvikom vo všeobecnom praktickom lekárstve.

2. Každý členský štát musí špecifikovať nadobudnuté práva, ktoré uznáva. Musí však uznať právo činnosti lekára všeobecnej praxe podľa vlastného národného systému sociálneho zabezpečenia bez diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu o formálnych kvalifikáciách uvedeného v článku 30 pokiaľ ho všetci takíto lekári nadobudli do 31. decembra 1994 v zmysle článkov 1 až 20 a ktorí sa usadili na jeho území s platnosťou k tomuto dátumu podľa článkov 2 alebo 9 ods. 1

3. Každý členský štát môže aplikovať odsek 1 pred 1. januárom 1995, za predpokladu splnenia podmienky, že každý lekár, ktorý ukončil vzdelanie uvedené v článku 23 v inom členskom štáte, bude spôsobilý usadiť sa na jeho území do 31. decembra 1994 a prevádzkovať lekársku prax v rámci jeho národného systému sociálneho zabezpečenia v zmysle článku 2 alebo 9 ods. 1

4. Príslušné orgány každého členského štátu vydajú na požiadanie osvedčenie udeľujúce lekárom práva v zmysle odseku 2, právo pôsobiť ako lekári všeobecnej praxe v systéme ich národnej schémy sociálneho zabezpečenia bez diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu o formálnych kvalifikáciách v zmysle článku 30.

5. Ustanovenia odseku 1 nebránia členským štátom udeľovať v súlade s ich vlastnými pravidlami a na svojom vlastnom území, právo vykonávať prax všeobecného praktického lekára v rámci systému sociálneho zabezpečenia osobám, ktoré nevlastnia diplom, osvedčenie alebo iný doklad o formálnych kvalifikáciách v lekárskej príprave a špecializačnej príprave v praktickom lekárstve získaný v oboch prípadoch v členskom štáte, ktoré však vlastnia diplomy, osvedčenia alebo iné doklady jedného alebo oboch týchto typov odbornej prípravy, ktoré získali v nečlenskom štáte.

Článok 37

1. Každý členský štát uzná v rámci svojho národného systému sociálneho zabezpečenia, na účely činnosti praktického lekára, diplomy, osvedčenia alebo iné doklady o formálnych kvalifikáciách uvedené v článku 30, vydané štátnym príslušníkom členských štátov zo strany iného členského štátu v súlade s ustanoveniami článkov 31, 32, 34 a 35.

2. Každý členský štát musí uznávať osvedčenia uvedené v článku 36 ods. 4 vydané štátnym príslušníkom členských štátov inými členskými štátmi a musí ich považovať na svojom území za rovnocenné s diplomami, osvedčeniami a inými dokladmi o formálnych kvalifikáciách, ktoré sám vydáva a ktoré umožňujú vykonávanie činnosti lekára všeobecnej praxe v rámci jeho národného systému sociálneho zabezpečenia.

Článok 38

Štátni príslušníci členských štátov, ktorým členský štát vydal diplom, osvedčenie alebo iný doklad o formálnych kvalifikáciách uvedený v článku 30 alebo 36 ods. 4, má právo používať

v hostiteľskom štáte odborný titul existujúci v tom danom štáte alebo jeho skratku.

Článok 39

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 38, musia hostiteľské členské štáty zabezpečiť štátnym príslušníkom členských štátov uvedeným v článku 37 možnosť používať zákonný akademický titul alebo prípadne jeho skratku z členského štátu jeho pôvodu alebo členského štátu, z ktorého prichádza v jazyku tohto členského štátu. Hostiteľské členské štáty môžu požadovať, aby za týmto titulom nasledoval názov a miesto zariadenia alebo skúšobnej komisie, ktorá ho udelila.

2. Ak akademický titul členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého štátny príslušník prichádza, možno pomýliť v hostiteľskom členskom štáte s titulom vyžadujúcim v tom štáte dodatočnú odbornú prípravu, ktorú dotknutá osoba neabsolvovala, môže dotknutý členský štát požadovať, aby takáto osoba používala titul členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého prichádza, vo vhodnej forme, ktorú určí hostiteľský členský štát.

Článok 40

Na základe získaných skúseností a so zreteľom na vývoj v odbornej lekárskej príprave v odbore všeobecného lekárstva, predloží Komisia rade najneskôr do 1. januára 1997 správu o vykonaní tejto hlavy a v prípade potreby predloží vhodné návrhy so zreteľom na primeranú odbornú prípravu pre každého lekára všeobecnej praxe cieľom uspokojiť požiadavky všeobecnej lekárskej praxe. Rada prejedná tieto návrhy v súlade s postupmi stanovenými v zmluve.

Článok 41

Akonáhle členský štát oznámil Komisii dátum nadobudnutia účinnosti opatrení, ktoré prijal v súlade s článkom 30, Komisia uverejní príslušný oznam v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* s uvedením ustanovení, ktoré prijal ohľadne diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu o formálnych kvalifikáciách a prípadne ohľadne príslušného profesijného titulu.

HLAVA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 42

Členské štáty poveria orgány a organizácie, ktoré sú oprávnené vydávať udeľovať alebo prijímať diplomy, osvedčenia alebo iné doklady formálnej kvalifikácie, ako aj doklady a informácie uvedené v tejto smernici a bezodkladne o tom informujú ostatné členské štáty a Komisiu.

Článok 43

Ak sa členský štát stretne v niektorých odboroch pri uplatňovaní tejto smernice s vážnejšími problémami, Komisia tieto problémy tohto štátu preskúma a vyžiada si stanovisko Výbor vyšších úradníkov pre zdravotníctvo zriadeného rozhodnutím č. 75/365/EHS [1].

V prípade potreby predloží Komisia Rade vhodné návrhy.

Článok 44

Smernice uvedené v prílohe III časti A sa týmto rušia bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov, pokiaľ ide o lehoty pre transpozíciu, ako sa uvádzajú v prílohe III časti B.

Odkazy na uvedené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a vykladajú sa v súlade s korelačnou tabuľkou v prílohe IV.

Článok 45

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 5. apríla 1993

Za Radu

predseda

J. TRØJBORG

[1] Ú. v. ES L 167, 30.6.1975, s. 19.

PRÍLOHA I

Charakteristika denného a diaľkového štúdia špecializačnej odbornej prípravy uvedenej v článkoch 24 ods. 1 písm. c) a 25

1. *Denné štúdium špecialistov*

Takáto špecializačná príprava sa vykoná na osobitných inštitúciách uznaných príslušným orgánom.

Musí obsahovať účasť na všetkých lekárskych činnostiach oddelenia, kde sa príprava koná, vrátane všetkých pohotovostných služieb tak, aby sa pripravovaný poslucháč venoval svojej praktickej a teoretickej príprave počas celej svojej odbornej činnosti počas celého trvania prípravy v rámci štandardného pracovného týždňa a po celý rok podľa ustanovení schválených príslušnými orgánmi. V tomto zmysle sa majú tieto pracovné miesta primerane odmeňované.

Odborná príprava sa môže prerušiť z dôvodov ako vojenská služba, dočasné preloženie, tehotenstvo alebo choroba. Celkové trvanie prípravy sa nesmie skrátiť z dôvodu žiadneho prerušenia.

2. *Diaľková špecializačná príprava*

Má zodpovedať rovnakým požiadavkám ako denná príprava, od ktorého sa odlišuje iba možnosťou obmedzenej účasti v lekárskych činnostiach na čas, ktorý sa rovná najmenej polovici času uvedeného v druhom odseku bodu 1.

Príslušné orgány musia zabezpečiť, aby celkové trvanie a kvalita diaľkovej prípravy nebola kratšia ako pre poslucháčov denného štúdia.

Za takúto činnosť budú účastníci diaľkového štúdia tiež primerane odmeňovaní.

PRÍLOHA II

Dátumy, ku ktorým niektoré členské štáty zrušili ustanovenia zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúce sa udeľovania diplomov, osvedčení alebo iných dokladov o formálnych kvalifikáciách podľa článku 9 ods. 7

BELGICKO		
Hrudníková chirurgia:	1. januára 1983	
Cievna chirurgia:	1. januára 1983	
Neuropsychiatria:	1. augusta 1987 s výnimkou osôb, ktoré začali	výcvik pred týmto dátumom
Gastroenterologická chirurgia:	1. januára 1983	
DÁNSKO		
Biologická hematológia:	1. januára 1983 s výnimkou osôb, ktoré začali	výcvik pred týmto dátumom a dokončili ho pred koncom roku 1988
Fyziatria:	1. januára 1983 s výnimkou osôb, ktoré začali	výcvik pred týmto dátumom a dokončili ho pred koncom roku 1988
Tropická medicína	1. augusta 1987 s výnimkou osôb, ktoré začali	výcvik pred týmto dátumom
FRANCÚZSKO		
Rádiológia:	3. decembra 1971	
Neuropsychiatria:	31. decembra 1971	
LUXEMBURSKO		
Rádiológia:	Diplomy, osvedčenia alebo iné doklady o formálnej kvalifikácii sa už neudeľujú, ak sa výcvik sa začal po 5. marci 1982.	
Neuropsychiatria:	Diplomy, osvedčenia alebo iné doklady o formálnej kvalifikácii sa už neudeľujú, ak sa výcvik začal po 5. marci 1982.	
HOLANDSKO		
Rádiológia:	8. júla 1984	
Neuropsychiatria:	9. júla 1984	

PRÍLOHA III

Časť A

Zrušené smernice

(pozri článok 44)

1. Smernica 75/362/EHS
2. Smernica 75/363/EHS

   a ich nasledujúce zmeny a doplnenia

   — smernica 81/1057/EHS: iba zmienka v článku 1 o ustanoveniach ohľadom zrušených smerníc 75/362/EHS a 75/363/EHS

   — smernica 82/76/EHS

   — smernica 89/594/EHS: iba články 1 až 9

   — smernica 90/658/EHS: iba články 1 ods. 1 a 2 a ods. 2

3. Smernica 86/457/EHS

Časť B

Termíny transpozície do vnútroštátnych právnych predpisov

(v zmysle článku 44).

Smernica	*Termín transpozície*
75/362/EHS (Ú. v. ES L 167, 30.6.1975, s. 1)	20. decembra 1976 (*)
81/1057/EHS (Ú. v. ES L 385, 31.12.1981, s. 25)	30. júna 1982
75/363/EHS (Ú. v. ES L 167, 30.6.1975, s. 14)	20. decembra 1976 (**)
82/76/EHS (Ú. v. ES L 43, 15.2.1982, s. 21)	31. decembra 1982
89/594/EHS (Ú. v. ES L 341, 23.11.1989, s. 19)	8. mája 1991
90/658/EHS (Ú. v. ES L 353, 17.12.1990, s. 73)	1. júla 1991
86/457/EHS (Ú. v. ES L 267, 19.9.1986, s. 26)	1. januára 1985

(*) 1. januára 1981 pre Grécko, 1. januára 1986 pre Španielsko a Portugalsko.

(**) 1. januára 1981 pre Grécko, 1. januára 1986 pre Španielsko a Portugalsko. Pre územie bývalej Nemeckej demokratickej republiky urobí Nemecko potrebné opatrenia s cieľom aplikácie článkov 2 až 5 smernice 75/363/EHS (článkov 24 až 27 tejto smernice) od 3. apríla 1992 (smernica 90/658/EHS, článok 2).

PRÍLOHA IV

Táto smernica	Smernica 75/362/EHS	Smernica 75/363/EHS	Smernica 86/457/EHS	Smernica 81/1057/EHS	Smernica 89/594/EHS	Smernica 82/76/EHS
Článok 1	Článok 1 a 24					
Článok 2	Článok 2					
Článok 3	Článok 3					
Článok 4	Článok 4					
Článok 5	Článok 5					
Článok 6	Článok 6					
Článok 7	Článok 7					
Článok 8	Článok 8					
Článok 9 ods. 1	Článok 9 ods. 1			Článok 1		
Článok 9 ods. 2	Článok 9 ods. 2			Článok 1		
Článok 9 ods. 3	Článok 9a ods. 1					
Článok 9 ods. 4	Článok 9a ods. 2					
Článok 9 ods. 5	Článok 9 ods. 3					
Článok 9 ods. 6					Článok 9 ods. 1	
Článok 9 ods. 7					Článok 9 ods. 2	
Článok 10	Článok 10					
Článok 11	Článok 11					
Článok 12	Článok 12					
Článok 13	Článok 13					
Článok 14	Článok 14					
Článok 15	Článok 15					
Článok 16	Článok 15a					
Článok 17	Článok 16					
Článok 18	Článok 17					
Článok 19	Článok 18					
Článok 20	Článok 20					
Článok 21	Článok 21					
Článok 22	Článok 22					
Článok 23		Článok 1				
Článok 24		Článok 2				
Článok 25 ods. 1		Článok 3 ods. 1				
Článok 25 ods. 2		Článok 3 ods. 2				
Článok 25 ods. 3 prvý pododsek		Článok 3 ods. 3 prvý pododsek				
Článok 25 ods. 3 druhý pododsek						Článok 14
Článok 26		Článok 4				
Článok 27		Článok 5				
Článok 28		Článok 7				
Článok 29		Článok 8				
Článok 30			Článok 1			
Článok 31			Článok 2 ods. 1, 2, 3			
Článok 32			Článok 3			
Článok 33			Článok 4			
Článok 34			Článok 5			
Článok 35			Článok 6			
Článok 36			Článok 7			
Článok 37			Článok 8			
Článok 38			Článok 9			
Článok 39			Článok 10			
Článok 40			Článok 11			
Článok 41			Článok 12 ods 2			
Článok 42	Článok 23		Článok 2 ods 4			
Článok 43	Článok 26	Článok 10				
Článok 44						
Článok 45	Článok 27					
Príloha I	Príloha					
Príloha II					Príloha	